

22.VI. 2026.	PONEDJELJAK <i>Toma Mor i Ivan Fischer</i>	+ Ibrahim, Mira i ob. Krčmarić	7
		Zahvala za primljene milosti	18:30
23.VI. 2026.	UTORAK <i>Josip Cafasso</i>	+ Marinko Topolko	7
		+ Ružica i Andrija Sitar	18:30
24.VI. 2026.	SRIJEDA <i>Ivan Krstitelj</i>	Na č. Ivanu Krstitelju, Majci Božjoj i na nakanu	7
		+ Ivka, Martin i ob. Ciglar i za duše u čistilištu	18:30
25.VI. 2026.	ČETVRTAK <i>Vilim</i>	+ č. s. Magdalena Grobensi, pok. redovnike i redovnice i za duše u čistilištu	7
		+ Stjepan i Mika Kolić	18:30
26.VI. 2026.	PETAK <i>Ivan i Pavao</i>	+ ob. Požgaj i Petrović	7
		+ Justina i Tomislav Kardaš	18:30
27.VI. 2026.	SUBOTA <i>Čiril Aleksandrijski</i>	+ Vladimir Prosenjak	7
		+ Antonija Tkalec	18:30
28.VI. 2026.	Trinaesta nedjelja kroz godinu	+ Petar Šitum	7
		ŽUPNA	9:30
		Na nakanu	11:30
		+ Ana i vlč. Ivan i ob. Barčanec u zahvalu M. B. i sv. Antunu	18:30

ležala na srcu. U to mu je vrijeme bio učiteljem glasoviti teolog Luigi Guala, koji ga je odmah zavolio kao rođenog sina. I taj odlični učenjak, apostol, mecena, uveo ga je u katehizaciju mladih zidara, kojih je u Torinu bilo mnogo, a spremio ga je i za pastoralni rad među utamničenicima. Nakon tri godine studija i vježbe don Cafasso je postao veoma kvalificiran apostolski radnik za posao koji ga je čekao. Kao profesor moralne teologije prihvatio je nauk sv. Alfonza de Liguorija, a svoje studente osim znanjem nastojao je ispuniti i ljubavlju prema dušama, razvijao je u njima svim žarom svećeničku apostolsku dimenziju. Naglašavao je uvijek pozitivne vidove raznih kreposti, uzdižući uvijek beskrajno Božje milosrđe. Na taj je način stvarao moral koji je ljude odgajao više u ljubavi nego u strahu. Neumoran rad i neprestana pokora istrošiše njegov već i onako skroman organizam. Videći da su mu dani odbrojeni, lijepo se i sabrano spremio na put u vječnost za smrt koja ga je zatekla na današnji dan 23. lipnja godine 1860. Imao je tek 49 godina.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreme
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
spirovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 24Godina XIX 21. lipnja 2026.g.

12. nedjelja kroz godinu - godina A

BOG NAS POZNAJE PO IMENU

Evangelje Mt 10,26-33

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima:

»Ne bojte se ljudi. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima. Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vrijedniji ste nego mnogo vrabaca. Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.«

Ostala čitanja: Jr 20,10-13; Rim 5,12-15;

Prvo čitanje za dvanaestu nedjelju kroz godinu dirljiva je molitva proroka Jeremije u kojoj svoj život usred proganjanja povjerava Bogu. Njegovo povjerenje je nepokolebljivo, već unaprijed vidi oslobođenje. Dobro je znati da nas Bog nikada neće ostaviti na cjedilu ako mu se obratimo, kada osjećamo da dalje ne možemo podnijeti teret života. Sveti Pavao u Pismu Rimljanima izlaže da je milost besplatan dar milosrdnog Isusa Krista. Ovo vrijedi i danas: ljubav, milost i oproštenje su uvijek dar. Sveti Matej evangelist nastavlja svoje izvješće o prvom poslanju apostola. Ovom prilikom čitamo kako je Isus pripremio svoje prve apostole za put. Isus je bio realist, dobro je znao što prebiva u čovjeku, dobro je poznavao svijet, jasno je rekao svojim apostolima kakve ih poteškoće očekuju u tijeku njihova poslanja, ali dao im je za poslanje i ohrabrenje. Analizirajmo pojedine elemente Isusovih ohrabrujućih riječi. Najprije im je rekao neka se ne boje. Zatim im je rekao da je s njima ljubav Božje providnosti. Kao treće rekao im je da svoju hrabrost ipak ne shvate kao besplatan dar, već neka prihvate svoje poslanje i neka Isusa priznaju pred ljudima.

Stanje ni danas nije drukčije. Crkva i danas svoje poslanje izvršava u neprijateljskom svijetu. Napadaju njen moralni nauk o neraskidivosti braka, o seksualnom moralu, ocjenjuju je nečovječnom zbog svećeničkog celibata, izjavljuju da je zaostala jer ne želi zarediti žene za svećenike. Mogli bismo nabrajati napade, ali i to je dovoljno da razumijemo da Crkva i danas živi u neprijateljskom svijetu. To vrijedi za svakog

pojednog kršćanina. Svijet nikada neće razumjeti bez ostatka našu vjeru, naš sustav vrijednosti, naše vrline. Vjernik je uvijek pomalo »strano tijelo« u ovom svijetu. Ne trebamo se ni truditi da nam se svijet divi. Naše je poslanje da svjedočimo istinu. U ovome nama oslonac nije nekakvo »kršćansko društvo« koje je vjerojatno samo utopija, još manje jedna takozvana »kršćanska Europa« koja sve više zaboravlja svoje kršćanske korijene, već Bog koji s ljubavlju prati naš životni put. Druga velika poruka ovog evanđeoskog odlomka je da nas Bog poimence poznaje. Svaka riječ evanđelja, svaka scena, svaki sudionik prenosi poruku. Ne znam jesmo li se ikada zamislili da nam čak i vrapčići spomenuti u ovom evanđelju mogu nešto reći? Vjerujem da Isus od mnogobrojnih ptica nije slučajno spomenuo vrapce. Što karakterizira vrapce? Možda to da ne spadaju među omiljene kućne ptice, zato nemaju ni imena. Našem omiljenom psu, mački pa i papagaju dajemo neko ime. Vrabac nema ime Ili ipak? Jer gle, Isus tvrdi, da nebeski Otac svakog malog vrapca pojedinačno poznaje. Onda to znači da kod njega, kod Boga, i vrapci imaju ime! Ali Bog ne poznaje samo vrapce poimenično, već i zvijezde, kao što to čitamo u 147. psalmu: »On određuje broj zvijezda, svaku njezinim imenom naziva«. Mali vrapci, dakle, prenose nam važnu poruku : kod Boga svi imaju svoje ime. Cijelo Sveto pismo odjekuje ovom činjenicom: od Adama do Mojsija, preko proroka do apostola i sve do današnjih dana sve nas Bog poimence poznaje. Navedimo samo jedan izvanredan primjer iz Knjige Izaije: »Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!...Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si, i ja te ljubim« (Iz 43,1-4). I novozavjetna čitanja su puna poimeničnih poziva. Prije svega, naravno, sjećamo se Blažene Djevice Marije koju anđeo nježno oslovljava po imenu: »Ne boj se, Marijo!« (Lk 1,31). Ali pomislimo i na ostale s kojima se u evanđelju susrećemo: Josipa, koji se mučio sam u sebi, kojega je anđeo ohrabrivao riječima: »Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati kući dovesti ženu svoju Mariju...« (Mt 1,20); i Zaharija čuje svoje ime. »Ne boj se Zaharijo!« (Lk 1,13), Elizabeta, sveti Ivan Krstitelj i ostali: svi su nam po imenu poznati. Što znači kada Bog nekoga po imenu oslovi?

Otkriće da nas Bog poznaje po imenu utemeljuje svijest o našoj vrijednosti. U očima Božjim nitko nije samo brojka, već netko o kojemu se vodi računa, nije samo slučaj, već ljubljeno dijete koje ima specifično mjesto, dakle ima vrijednost u Božjem planu, u zamisli Stvoritelja, u njegovom dobrom srcu.

Kao zaključna misao neka ovdje stoji jedan poticaj: Evanđelje je neiscrpna riznica u kojoj čak i male cvrkutave ptičice pronose Božju veličinu i dobrotu.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

HODOČAŠĆE U ASIZ

U ponedjeljak započinje župno hodočašće u Asiz i franjevačka svetišta. Polazak je u 21 sat sa Sajmišta.

PROŠTENJE sv. IVANA KRSTITELJA

U srijedu, 24. lipnja župa Koprivnički Ivanec slavi svoje glavno proštenje. Svečana misa je u 11 sati.

PROŠTENJE SV. PETRA I PAVLA

U ponedjeljak, 29. lipnja u Peterancu je godišnje proštenje sv. Petra i Pavla.

LJETNI RASPORED NEDJELJNIH MISA

Kroz mjesec srpanj i kolovoz nedjeljom neće biti mise u 11,30. Ostale mise su u redovito vrijeme: u 7 - 9,30 - 18,30. Radnim danom mise su kao i inače u 7 i 18,30.

Sveti Josip Cafasso – ‘biser talijanskog klera’ bez kojega ne bismo imali Don Bosca ni salezijanske družbe

Nije mala stvar biti ispovjednik i duhovni vođa jednom svecu i to takvog formata kakav je bio sveti Ivan don Bosco. Zato je s pravom netko napisao: “Ljudski govoreći, bez sv. Josipa Cafassa ne bismo imali sv. Ivana don Bosca, a vjerojatno ni salezijanske družbe.”

Sveti Josip Cafasso rodio se 15. siječnja 1811. u Castelnovu d’Asti – danas se to mjesto zove Don Bosco – u Piemontu kao sin vrijedne kršćanske obitelji. Roditelji su mu bili seljaci, ljudi naučeni na rad, ali i ljudi duboke i proživljene vjere. Njihov je pogled na svijet bio u potpunosti kršćanski. U njemu su odgojili i svoga sina Giuseppina, krhka tijelom, izobličena rahitisom, ali bistra i nadasve energična dječaka. Njegovo su blijedo lice resila dva sjajna, neobično živa i crna oka, iz kojih je odsijevao čudesan sjaj. Te su oči odavale nevinost i bezazlenost. Kad je došao u školu, njegovi su ga drugovi zbog malena stasa i grbe jako zadirkivali, vrijeđali i izrugivali, pa je morao mnogo pretrpjeti. No unatoč tome on je prema svima ostao dobar i odnosio se prijateljski. I baš je time izvojevao pobjedu jer su ga kasnije svi voljeli i gotovo na rukama nosili. Osjetili su da se u tom dječaku krije neobično dobro i plemenito srce, a to ih je osvajalo i k njemu privlačilo.

Završivši osnovnu školu stupio je u sjemenište. Cafasso je u Torinu bio zaređen za svećenika 22. rujna 1833. Njegov svećenički vijek neće biti dug. Neće trajati ni 30 godina, ali će zato biti sav ispunjen djelima neobične svećeničke revnosti. On je često govorio: “Prezadovoljan sam što sam postao svećenik.” Ali to je ne samo govorio, već se to očitovalo u cijelom njegovu životu.

Nakon ređenja don Cafasso je nastavio u Torinu sa studijem moralne teologije da bi se na taj način što bolje pripremio za ispovjedničku službu koja mu je toliko